

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

01 martie 2017

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte
Judecătorii

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2016, de inculpatul

Vitan Ștefan XXXXXXX, născut la
XXXXXX, originar și domiciliat în
s.XXXXXXXXXXXXXX, r-nul XXXXXXXXXXXX.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 04.04.2016 - 12.10.2016;
2. Instanța de apel: 17.11.2016 - 28.11.2016;
3. Instanța de recurs: 30.01.2017 - 01.03.2017.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 12 octombrie 2016, Vitan Ștefan a fost condamnat în baza art.152 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 160 de ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, dispunându-se încasarea de la Vitan Ștefan în beneficiul părții vătămate Draguțan Andrei a prejudiciului material în sumă de 264,70 lei, a prejudiciului moral în sumă de 2000 lei și a cheltuielilor pentru asistența juridică în sumă de 5000 lei.

A fost încasat de la Vitan Ștefan suma de 57 lei, pentru efectuarea expertizei medico-legale, în beneficiul statului.

2. Prima instanță, examinând cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Vitan Ștefan, la 22 noiembrie 2015, ora 03.00, aflându-se în fața magazinului „Veteran” din str.Consilierii Naționale, or.Anenii Noi, urmărind scopul cauzării leziunilor corporale lui Draguțan Andrei, în timpul certei care s-a iscat între ei, intenționat i-a aplicat acestuia mai multe lovituri cu pumnii în regiunea capului, de la care ultimul a căzut jos și ulterior i-a aplicat o lovitură cu piciorul în față cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.038/D din 21.03.2016, leziuni corporale sub formă de două edeme posttraumatice în regiunea piloasă a capului, contuzia globului ocular pe stânga gr.I, cu pierderea acuității vizuale, edem posttraumatic, echimoză pe față și două excoriații pe mucoasa cavității bucale, care au condiționat o incapacitate permanentă însemnată de muncă în volum de 25 % și, conform acestui criteriu se califică ca vătămare corporală medie.

3. Împotriva sentinței a declarat apel partea vătămată care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri în partea stabilirii pedepsei și a prejudiciului moral, cu admiterea integrală a acțiunii civile, solicitând încasarea de la inculpat a prejudiciului moral în sumă de 30000 lei și stabilirea unei pedepse mai aspre, deoarece prima instanța i-a aplicat pedeapsa minimă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2016, a fost admis apelul declarat de partea vătămată, casarea sentința în latura civilă și pronunțată în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a

fost admisă parțial acțiunea civilă, încasându-se de la Șt.Vitan în beneficiul lui A.Draguțan prejudiciul moral în sumă de 20000 lei. În rest pretențiile morale au fost respinse. Celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

Instanța de apel a constatat că prima instanță, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Șt.Vitan în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, care se confirmă prin probele acumulate la dosar și cercetate în ședințele de judecată.

De asemenea, instanța de apel a conchis că, la stabilirea pedepsei inculpatului, prima instanță a ținut cont de principiul individualizării pedepsei penale prevăzut de art.7 Cod penal, de caracterul și gradul prejudiciabil al faptei comise, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei ce atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei asupra corectării și reeducării vinovatului, că acesta a recunoscut vina, s-a căit sincer, cauza fiind examinată în procedură simplificată, iar pedeapsa stabilită inculpatului este legală și echitabilă faptei comise.

Totodată, instanța de apel a conchis că prima instanță incorect s-a expus asupra cuantumului prejudiciului moral. Prin urmare, instanța de apel, reieșind din gravitatea suferințelor aduse părții vătămate, din personalitatea lui și a inculpatului, ținând cont de situațiile materiale ale părților și posibilitatea reală de executare a hotărârii, a considerat oportun de a dispune încasarea în folosul părții vătămate a prejudiciului moral în mărime de 20000 lei, considerând că suma solicitată de 30000 lei, este exagerată.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar inculpatul care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței primei instanțe, pe motiv că hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - instanța de apel eronat și nefondat a admis acțiunea civilă, în sensul încasării de la el a sumei de 20000 lei în beneficiul părții vătămate, ultimul neprezentând nici o dovadă care să probeze dauna morală, mai mult A.Draguțan a prezentat un certificat în care este indicată pierderea capacității de muncă temporară, însă prin acesta nu se demonstrează dauna morală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expus în referință, care a solicitat dispunerea inadmisibilității recursului, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, ca temei de casare a deciziei instanței de apel este invocat art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii judecătorești.

Mai mult, din textul recursului rezultă că autorul acestuia este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor lui, cât și cu pedeapsa aplicată, criticând hotărârea instanței de apel numai în partea stabilirii cuantumului prejudiciului moral încasat în beneficiul părții vătămate.

Colegiul penal consideră că dezacordul recurentului cu soluția instanței de apel în latura civilă, care a dispus încasarea de la el a prejudiciului moral în sumă de 20000 lei în beneficiul părții vătămate, considerând că acțiunea civilă incorect a fost admisă, nefiind prezentate de către partea vătămată probe care ar stabili cert mărimea prejudiciului moral și argumente, care ar indica la suferințele fizice și psihice suportate de aceasta, nu poate fi reținut.

La acest capitol Colegiul penal atestă că, prin noțiunea de prejudiciu moral se înțeleg suferințele psihice sau fizice cauzate prin acțiuni sau omisiuni care atentează la valorile nepatrimoniale ce aparțin persoanei din momentul nașterii sau la bunurile dobândite prin lege.

Prejudiciile afective constau în suferințe psihice cauzate prin lezarea sentimentelor de afecțiune, care cuprind suferințele psihice determinate de pierderea sau de rănirea, mutilarea, desfigurarea sau îmbolnăvirea gravă a persoanelor apropiate, de pierderea locului de muncă, dezvăluirea secretului familial sau a secretului medical, de limitarea sau privarea temporară de anumite drepturi, cât și orice alte suferințe psihice similare.

Conform art.1423 alin.(1) Cod civil, mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

Mai mult, caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Instanțele judecătorești, la determinarea mărimii compensației pentru prejudiciul moral, trebuie neapărat să ia în considerație atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferințelor psihice sau fizice părții vătămate, cât și datele obiective care certifică acest fapt, îndeosebi: - importanța vitală a drepturilor personale nepatrimoniale și a bunurilor (viața, sănătatea, libertatea, onoarea, demnitatea etc.); - nivelul (gradul) suportării de către persoana vătămată a suferințelor psihice sau fizice (pricinuirea vătămării corporale, pierderea sau limitarea capacității de muncă etc.); - felul vinovăției (intenția, imprudența) persoanei care a cauzat prejudiciul, în cazul în care pentru repararea prejudiciului moral este necesară prezența ei, inclusiv sunt în drept să ia în considerație și alte circumstanțe probatoare prin actele pricinii, în particular, situația familială și materială a persoanei care poartă răspundere pentru cauzarea prejudiciului moral părții vătămate.

Verificând legalitatea soluției instanței de apel, în ce privește prejudiciul moral dispus spre încasare de la inculpat în folosul părții vătămate în mărime de 20000 lei, Colegiul penal îl consideră unul echitabil, la care instanța de apel a ținut cont de prevederile art.1423 alin.(1) Cod civil coroborat cu art.219 alin.(4) Cod de procedură penală, iar la determinarea cuantumului acestuia, a reținut atât gravitatea suferințelor psihice ale părții vătămate A.Draguțan, cât și date obiective care certifică acest fapt, și anume nivelul suportării de către acesta a suferințelor psihice în urma pierderii acuității vizuale care au condiționat o incapacitate permanentă însemnată de muncă în volum de 25%, precum și măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

Astfel, instanța de apel, dispunând încasarea despăgubirilor morale de la inculpat în folosul părții vătămate în mărime de 20000 lei, a reieșit atât din conduita culpabilă a inculpatului, cât și din suferințele fizice și psihice pe care le-a suportat partea vătămată căruia, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.038/D din 17.03.2016, i-au fost cauzate vătămări corporale medii, care condiționează o incapacitate de muncă permanentă însemnată, în volum de 25%, și acesta, fiind o persoană tânără, este limitat de dreptul la muncă, a primit tratament medical în cursul căruia a continuat să aibă suferințe fizice și morale. Conștiința de a fi bolnav, suferința de a fi privat de o viață normală corespunzătoare vârstei, implică și o suferință psihică, ce presupune de asemenea, o compensație, și anume sub forma unor daune morale, pentru prejudiciul nepatrimonial ce i s-a cauzat și care, în cuantumul dispus spre încasare și acordat de instanța de apel, este justificat, la care s-a ținut cont inclusiv de persoana inculpatului și a părții vătămate, de starea lor materială, precum și de vinovăția inculpatului.

Astfel, decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală. Alte probleme de drept care ar afecta hotărârea în cauză nu au fost invocate și nici nu se conțin în materialele dosarului.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârilor judecătorești, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Astfel, reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de inculpat, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Vitan Ștefan, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2016, în propria lui cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 22 martie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu